

Stop de immigratie en help de mensen in het noorden van Engeland zelf aan het werk

Posted on 10 augustus 2024 by Douglas Murray

Naarmate de dagen verstrijken, lijkt de kans dat er iets geleerd zal worden van de recente rellen steeds kleiner te worden. En met dat vermoeden komt het onvermijdelijke gevoel van *déjà-vu*. Want we zijn hier inderdaad al eerder geweest.

In 2011 werd Engeland overspoeld door rellen, die begonnen in Londen, maar leidden tot soortgelijk geweld in het noorden van Engeland. De schijnbare oorzaak was destijds het neerschieten door de politie van Mark Duggan, een charmante jonge drugsdealer die een wapen bij zich had. De eerste onrusten in Tottenham kunnen zijn ontstaan doordat werd beweerd dat de politie een onschuldige man had neergeschoten – en ook nog een onschuldige zwarte man. Maar tegen de tijd dat Birmingham, Manchester en Liverpool eraan mee gingen doen, leek de directe aanleiding van het geweld vergeten te zijn.

De crash van 2008

De coalitieregering stelde een adviesgroep in om de oorzaken van het geweld te onderzoeken en, zoals gebruikelijk bij dit soort adviesgroepen, werd meteen duidelijk gemaakt wat de antwoorden niet konden zijn. Nadat het rapport was uitgebracht, publiceerde *The Spectator* een minderheidsrapport van Simon Marcus, een van de leden van het panel, waarin hij de klok luidde over zaken die zijn medepanelleden niet hadden willen noemen: lidmaatschap van een bende en 'een epidemische afwezigheid van vaders'.

Ook interessant is het om te kijken naar de weinige dingen waar mensen zich toen op mochten richten. De rellen van 2011 vonden plaats in de nasleep van de grote crash van 2008. Veel overheidsfunctionarissen en mediadeskundigen probeerden de golf van misdadigheid te begrijpen door de zaken door deze lens te bekijken. Een van de weinige vragen die je toen over die rellen mocht stellen was of er een verband bestond met armoede. Dat was een van de modieuze dingen waarop je je kon richten.

Ongetwijfeld zullen soortgelijke punten ook nu worden gemaakt. De al lang ter ziele gegane English Defence League [een anti-islamistische organisatie, red.] en de rol van de sociale media lijken de belangrijkste toegestane aandachtspunten te zijn.

Maar ik besloot eens te kijken naar de werkgelegenheidsstatistieken van enkele steden in het noorden waar afgelopen week de ergste rellen waren. Ik heb ook de statistieken van 2011 opgezocht en die twee vergeleken. Ik moet u van tevoren waarschuwen dat als u snel depressief bent, u nu beter niet kunt doorlezen.

Van slecht naar slechter

In 2011 was het percentage werklozen (inclusief arbeidsongeschiktheidsuitkeringen) in Sunderland 18 procent; nu is het 19 procent. In 2011 was het werkloosheidscijfer in Rotherham 16 procent; nu 18 procent. In Hartlepool was het 21 procent; nu 23 procent. Denk alleen al aan dat laatste. Een kwart van de mensen in de werkende leeftijd in dat gebied heeft een arbeidsongeschiktheids- of werkloosheidsuitkering.

Als je kijkt naar de cijfers van de steden waar de afgelopen week rellen zijn

uitgebroken, is er geen enkele waar de werkgelegenheid in 13 jaar is verbeterd. In alle steden is de werkgelegenheid sinds 2011 aantoonbaar verslechterd.

Kiezen voor migratie

Laten we aannemen dat werkloosheid en de daaruit voortvloeiende hopeloosheid een rol speelden bij de rellen van 2011. Persoonlijk ben ik daar een beetje huiverig voor, omdat veel mensen die gebukt gaan onder tegenslagen in hun leven desalniettemin niet besluiten om politiebureaus in brand te steken. Maar aangezien dit *werd* gezien als een van de oorzaken van de onlusten in 2011, waarom is er dan niets ten goede veranderd? Waarom werd het in plaats van beter meetbaar slechter?

Eén reden is dat alledrie belangrijke politieke partijen vanaf 2011 tot nu toe hetzelfde model hebben gevolgd voor het creëren van banen. Omdat ze er blijkbaar niet in slaagden om het onderwijs, de prikkels en de werkgelegenheid in deze gebieden daadwerkelijk te verbeteren, kozen ze voor de gemakkelijke weg. Dat was door visa te verstrekken aan migranten om naar het Verenigd Koninkrijk te komen en te beweren dat de economie als gevolg daarvan groeide.

Van 14 naar 21 procent arbeidsmigranten

Natuurlijk is deze 'groei' bijna helemaal nep. Onderzoek na onderzoek laat zien dat dit type migratie de migrant ten goede komt (natuurlijk), maar bijna niets doet om de echte economie te verbeteren. In feite ondermijnt het voor veel mensen de plaatselijke arbeidsmogelijkheden en, vanwege de toegenomen vraag naar huisvesting en de beperkte woningvoorraad, maakt het hun situatie veel slechter.

Ten tijde van de rellen in 2011 maakten in het buitenland geboren werknemers 14 procent uit van de Britse beroepsbevolking. Tegenwoordig is dat 21 procent. De werkgelegenheid is sinds 2011 met 3,6 miljoen gegroeid, maar liefst 74 procent kwam voor rekening van immigranten.

In deze cijfers zie je een van de onvermijdelijke mislukkingen van de opeenvolgende regeringen. De economie heeft meer banen gecreëerd, maar dit heeft het aantal werklozen onder de lokale bevolking niet verminderd. De bevolkingsgroepen die het werk nodig hadden, zijn gepasseerd. 'Achtergelaten'

doet geen recht aan wat er is gebeurd, omdat dat klinkt alsof het gebeurde in een vlaag van verstrooidheid. Dat was niet zo. Het was een besluit. Dus terwijl er 3,6 miljoen meer mensen aan het werk zijn vergeleken met 2011, zijn er daarvan maar 929.000 hier geboren. De werkgelegenheidscreatie was goed voor veel mensen, maar niet voor die in Bolton, Sefton of Rotherham.

Er zal de komende dagen veel worden gesproken over de culturele en immigratiefactoren in verband met deze rellen – en dat is ook terecht. Maar deze andere oorzaak van de onrust mag niet worden genegeerd. Opeenvolgende regeringen beloofden iets te doen om de levens van mensen in deze steden te verbeteren. Een inclusief economisch model, werd ons verteld. Een bonus van de Brexit, zelfs. Maar ze deden niet alleen niets. Ze deden erger dan niets.

Cold turkey?

De huidige regering heeft dezelfde keuze als de Conservatieve en coalitieregeringen hadden. Ze kan zich richten op het aan het werk krijgen van mensen en het terugbrengen van werk naar deze gebieden. Of ze kan, net als de regeringen voor hen, proberen het probleem met immigratie te verdoezelen. Zoals de Conservatieven haar zouden kunnen vertellen, is het een gemakkelijke en verslavende oplossing. Heeft Keir Starmer het lef om acuut te stoppen met deze verslaving? Cold turkey? Alles zal ervan afhangen of hij dat doet.

Dit is een vertaling van 'The unfashionable truth about the riots' van Douglas Murray in The Spectator Magazine, 10 augustus 2024. Vertaling Chris Rutenfrans

Douglas Murray is een Britse schrijver en journalist. Zijn laatste boek is [**The War on the West**](#), in het Nederlands verschenen als **De oorlog tegen het Westen**, Houtekiet, 280 pp., 22,99 euro.

WYNIA'S WEEK kent geen zomerstop of komkommertijd. Wynia's Week verschijnt altijd, minstens 104 keer per jaar. Plus video's en podcasts. De donateurs maken dat mogelijk. Wordt u ook donateur? Dat kan [**HIER**](#). Hartelijk dank!